

8 iunie – 14 iunie

Familii credincioase

Textul de memorat: „Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.” (Evrei 12:1,2)

Indiferent în ce etapă a vieții ne aflăm și indiferent cu ce ne-am confruntat sau ne vom confrunța de-a lungul drumului, noi ne ducem existența în societatea în care trăim. Părinții noștri, copiii noștri, familia noastră, chiar și biserica noastră - toate sunt influențate de cultura în care trăim, de normele și valorile societății. Deși aici au intervenit și alți factori, schimbarea zilei de odihnă a fost un exemplu grăitor cu privire la modul în care cultura vremii a influențat, puternic și negativ, biserica. De fiecare dată când trecem pe lângă o biserică și vedem pe panoul de la stradă programul serviciilor divine de duminică, ne aducem aminte cât de influentă și de durabilă este puterea culturii.

Famiiliile creștine se confruntă tot timpul cu schimbări socioculturale. Uneori, influența lor poate fi bună, dar, de obicei, este negativă.

Însă în Evanghelie găsim lumină, mângâiere și putere să facem față schimbărilor. În această săptămână vom vedea cum putem fi familii credincioase, căutând să devenim „fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume” (Filipeni 2:15).

Duminică, 9 iunie – Păstrați ce este bine

Pentru că Evanghelia trebuie dusă pretutindeni pe glob, creștinii întâlnesc tot felul de norme și de practici, multe ținând de familie și de relațiile sociale. Una dintre marile întrebări pe care și le pun misionarii este legată de modul în care ar trebui să se raporteze la diferite norme culturale în numeroase aspecte, inclusiv în relațiile de familie, cu care ei nu se simt prea confortabil.

1. Ce putem învăța din versetele următoare despre nevoia de a ne depăși propriile prejudecăți când venim în contact cu alte culturi? Faptele 10:1-28,34,35

Hristos a murit pentru păcatele fiecărui om, de oriunde. Mulți pur și simplu încă nu cunosc acest mare adevăr. Misiunea evanghelică a creștinilor stă tocmai în a le duce această veste bună, împreună cu invitația de a-I răspunde Mântuitorului. Pentru că Dumnezeu nu arată niciun fel de părtinire, creștinii sunt chemați să-i trateze pe toți semenii lor cu respect și cu integritate, dându-le șansa de a primi și ei vestea bună a mântuirii.

2. La ce concluzie au ajuns primii misionari creștini în lucrarea lor? Ce lecție putem extrage din următoarele texte? Faptele 15:19,20,28,29; 1 Corinteni 2:2; 1 Tesaloniceni 5:21,22

Deși fiecare societate oglindește starea căzută a oamenilor din cadrul ei, ea poate avea și unele norme și convingeri compatibile cu Scriptura, chiar utile pentru cauza Evangheliei. Valoarea acordată relațiilor din familie și din comunitate în multe părți ale lumii este un bun exemplu în acest sens. Creștinii pot susține și întări ce este bun și conform cu principiile biblice.

În același timp, adevărul lui Dumnezeu nu trebuie supus compromisului. Istoria bisericii arată că, din nefericire, compromisul și adaptarea la normele sociale a făcut loc unor credințe pseudocreștine care se

dau drept creștinism autentic. Satana pretinde că este dumnezeul acestei lumi și este încântat să genereze confuzie, dar Isus a răscumpărat această lume și Duhul Său îi călăuzește pe urmașii Săi în tot adevărul (Ioan 16:13).

Cât din credința ta este modelat de societate și cât este adevăr biblic? Cum poți învăța să faci deosebire între cele două?

Luni, 10 iunie – Influența societății asupra familiei

„Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit” (Geneza 18:19).

Deși există într-o mulțime de variante, familiile sunt cărămizile societății; astfel, multe dintre trăsăturile culturale distincte ale diferitelor societăți sunt direct legate de familie. De exemplu, într-una dintre societățile antice, orice bărbat avea răspunderea de a mânca trupurile moarte ale părinților săi; în alta, bărbatul care voia o mireasă trebuia să-i aducă tatălui acesteia o zestre de capete uscate ale unor victime dintr-un trib rival. Chiar și în timpurile moderne conceptele legate de copii, curtenie, divorț, căsătorie, părinți și alte aspecte variază foarte mult. Atunci când ducem mesajul Bibliei în aceste locuri cu obiceiuri atât de diferite, trebuie să învățăm cum să ne raportăm la ele astfel încât, fără să facem vreun compromis în ce privește convingerile noastre, să nu provocăm probleme inutile. În același timp și mai aproape de noi, trebuie să fim atenți la influențele sociale care au impact direct asupra familiilor noastre.

3. În ce fel a influențat societatea viața de familie în următoarele exemple? Ce lecții putem învăța din ele? Geneza 16:1-3; Geneza 35:1-4; Ezra 10; 1 Regi 11:1

Niciunul dintre noi nu trăiește într-un vid; noi toți și familiile noastre suntem influențați de societatea în care trăim. Responsabilitatea creștinilor este de a trăi cât mai frumos cu putință, păstrând ce este în armonie cu credința lor și ferindu-se pe cât posibil de tot ce intră în conflict cu ea.

Ce lucruri din societatea în care trăiești sunt folositoare pentru viața de familie și în armonie cu Biblia? Cum îți poți adapta cel mai bine credința la normele sociale fără să faci compromisuri în ce privește adevărurile esențiale?

Marti, 11 iunie – Susținerea familiei în timpul schimbărilor

Schimbarea apare inevitabil și în mod tulburător în orice familie, indiferent de mediul social în care trăiește. Unele schimbări sunt legate de parcurgerea predictibilă a ciclului vieții. Adeseori însă schimbările sunt impredictibile, precum moartea, dezastrele, războiul, boala, mutările familiei sau insuccesul în carieră. Multe familii se confruntă cu schimbări economice și sociale în localitatea în care trăiesc sau în țara lor. Alte schimbări sunt direct legate de cultură.

4. Numește schimbările majore, chiar traumatizante, cu care s-au confruntat următoarele personaje biblice. Ce impact au avut aceste schimbări asupra vieții familiei lor? Ce mecanism ai avea la dispoziție ca să faci față cu bine dacă ai fi în acea situație? În ce privințe crezi că ai reacționa diferit?

Avraam, Sara, Lot (Geneza 12:1-5)

Hadasa (Eстера 2:7-9)

Daniel, Hanania, Mișael și Azaria (Daniel 1)

Odată cu schimbarea vin și experiența pierderii, și neliniștea incertitudinii cu privire la viitorul imediat. În funcție de capacitatea familiei de a se adapta la schimbări, aceste experiențe îi pot propulsa pe oameni către noi niveluri de creștere și de apreciere a lucrurilor spirituale sau îi pot conduce la stres și la

Studiu Biblic, Trim. II, 2019 – Anotimpurile familiei

anxietate. Satana exploatează perturbările pe care le aduce schimbarea, sperând să inducă îndoială și neîncredere în Dumnezeu. Făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu, resursele oferite de familie și de prieteni și asigurarea că viața lor se afla în mâna lui Dumnezeu i-au ajutat pe mulți dintre eroii și eroinele credinței să facă față cu succes marilor încercări ale vieții.

Dacă știi pe cineva (sau o familie) care se confruntă cu o schimbare traumatizantă, fă ceva pentru a-i oferi ajutor și încurajare.

Miercuri, 12 iunie – Credința primei generații

5. Ce criză a credinței a apărut în Israel după ce au murit Iosua și cei din generația lui? Judecătorii 2:7-13

Studiile făcute în diferite biserici despre modul în care le sunt transmise generațiilor următoare valorile și convingerile, au arătat că fondatorii au avut un angajament foarte înalt față de credințele lor. Ei au fost primii care le-au susținut. După o generație sau două, mulți pierd din vedere principiile din spatele valorilor. Poate că rămân atașați de organizație, dar, adesea, o fac doar din obișnuință. În generațiile următoare, obiceiurile tind să se cristalizeze în tradiții. Pasiunea fondatorilor nu mai este prezentă.

6. Ce ni se spune în următoarele texte despre relația noastră personală cu Dumnezeu? Ioan 1:12,13; 3:7; 1 Ioan 5:1

În creștinism, o metodă obișnuită de a le transmite valori generațiilor următoare a fost aceea ca vârstnicii efectiv să le spună celor tineri despre credința lor. Totuși a învăța ce cred părinții tăi sau ce crede biserica ta nu înseamnă credință personală. A fi creștin înseamnă mai mult decât a aparține de o organizație care are o istorie și o dogmă. Adevărata credință nu este genetică, nu se transmite natural de la o generație la alta. Fiecare om trebuie să-L cunoască personal pe Hristos. Părinții nu pot face mai mult. Biserica, în general, și părinții, în particular, trebuie să facă tot ce pot pentru a crea un astfel de mediu care să-i determine pe tineri să dorească să facă alegerea bună, dar, în final, o generație este salvată sau pierdută pentru Evanghelie cu fiecare individ în parte, nu în mod colectiv.

Ștefan, un fost ateu, a intrat în Biserica Adventistă ca adult, după o puternică experiență de convertire. El s-a căsătorit cu o adventistă și a avut mai mulți copii pe care, desigur, i-a crescut în credință. Într-o zi, gândindu-se la starea spirituală a copiilor lui, el a spus: „O, dacă ar avea și copiii mei experiența pe care am avut-o eu!” Dacă ai fi lângă el, ce i-ai spune?

Joi, 13 iunie – Mesagerii secolului XXI

În cunoscuta parafrazăre a Bibliei, numită *The Message* (Mesajul), Eugene Peterson folosește cuvântul „mesaj” oriunde apare cuvântul „evanghelie”. Vestea bună despre Isus este *mesajul* de care lumea de astăzi încă are nevoie. Familiile creștine sunt chemate să îl cunoască și să îl trăiască împreună și apoi să-l transmită celor din jur.

7. Cum ai rezuma „mesajul” folosind textele următoare? Matei 28:5-7; Ioan 3:16; Romani 1:16,17; 1 Corinteni 2:2; 2 Corinteni 5:18-21

Prima veste pe care ucenicii au alergat să o transmită pretutindeni a fost aceea a învierii lui Isus. Familiile creștine de astăzi se alătură unei lungi genealogii de vestitori care proclamă: El „a înviat, după cum zisese” (Matei 28:6). Realitatea învierii Lui face credibil tot ce a spus Isus despre Sine, despre Dumnezeu și dragostea Sa pentru păcătoși, despre iertare și siguranța vieții veșnice prin credința în El.

Scriptura ne arată ce efect a avut *Evanghelia* asupra vieții primilor urmași ai lui Isus. Ei își deschideau casele pentru studierea Bibliei, se rugau și mâncau împreună, își foloseau în comun banii și resursele și aveau grijă unii de alții. Familii întregi primeau „mesajul”. Oare deveneau dintr-odată desăvârșiți? Nu. Existau și între ei conflicte și dezbinare. Dar erau cumva diferiți. Ei recunoșteau că au nevoie de Dumnezeu și unul de altul. Făceau o prioritate din unitate și din armonie atât acasă, cât și la biserică, *Studiu Biblic, Trim. II, 2019 – Anotimpurile familiei*

străduindu-se să împlinească rugăciunea lui Isus (Ioan 17:20-23). Ei dădeau mărturie cu îndrăzneală, uneori riscându-și viața pentru convingerile lor.

La fel trebuie să fim și noi. Chiar în vremea aceasta, atât de apatică în ce privește lucrurile spirituale, oamenii care sunt entuziasmați de ceva încă aud chemarea. Duhul Sfânt dorește să umple inimile oamenilor de entuziasm față de Evanghelie. Când vestea bună devine cu adevărat în inima noastră tot atât de bună cât este în Cuvânt, vestirea ei va fi spontană și de neoprit.

Ce schimbări trebuie să aibă loc în familia ta ca să poți deveni mai bun vestitor ai „mesajului” pe care am fost chemați să-l transmitem?

Vineri, 14 iunie – Un gând de încheiere

Dumnezeu nu face deosebire între oameni.”Religia lui Hristos îl înalță pe cel ce o acceptă la un nivel mai înalt de gândire și acțiune și, în același timp, îi prezintă pe toți oamenii ca fiind obiectul iubirii lui Dumnezeu, răscumpărați prin jertfa Fiului Său. La picioarele lui Isus se întâlnesc bogați și săraci, învățați și neînvățați, fără nicio deosebire de clasă ori de poziție socială în lume. Când privim la Acela care a fost străpuns pentru păcatele noastre, toate deosebirile pământești sunt uitate. Renunțarea la sine, mila nemărginită, umilința Aceluia care a fost înălțat mai presus de orice în ceruri fac de rușine mândria omenească, stima de sine și superioritatea de clasă socială. Religia curată și neîntinată își manifestă principiile ei de natură cerească, prin faptul că îi unește pe toți cei care sunt sfințiți prin adevăr. Toți sunt niște suflete pentru care s-a plătit prețul sângelui lui Hristos, la fel de dependenți de Acela care i-a răscumpărat pentru Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Slujitorii Evangheliei*, p. 330

STUDIUL SUPPLEMENTAR:

Ellen G. White, *Profeți și regi*, cap. „La curtea Babilonului”, pp. 479-490;

Slujitorii Evangheliei, cap. „Cuvinte de avertizare”, pp. 324, 329 și „Dumnezeu nu face deosebire între oameni”, pp. 330-331;

Calea către Hristos, cap. „Bucuria în Domnul”, pp. 115-126.

BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE – STUDIU LA RÂND

Biblia: Judecătorii 21 - 1 Samuel 2

1. Cui i-a fost atribuit măcelul („spărtura”) din Israel și unde este menționat acest lucru?
2. Ce a făcut Rut cu restul de mâncare rămasă de la prânz?
3. Al câtelea era Boaz, în ordinea dreptului de răscumpărare pentru pământul lui Naomi?
4. În ce condiții i s-a vestit lui Eli un cuvânt despre Mesia („Unsul”)?

Evanghelizare, subcapitolul „Propovăduirea Evangheliei”

5. Ce îi poate determina pe pastorii noștri să lucreze stăruitor și neobosit pentru suflete și pentru înaintarea cauzei lui Dumnezeu?